

ske kultur. Dette område skal have højeste prioritet, for at danskerne kan sætte deres eget særpræg i relation til omverdenen. Vi må ikke glemme vor egen kultur og nationale arv i mødet med den nye og samarbejdende omverden.

Så talte den socialdemokratiske ordfører om et A- og et B-hold i relation til den teknologiske udvikling. Dét er vi i Dansk Folkeparti ikke helt enige. Jeg synes ikke, man skal tvinge folk til noget. Jeg fik nærmest det indtryk, at det var helt afgørende, at vi ikke havde et A- og et B-hold. Jeg kan ikke lide udtrykket A- og B-hold, for jeg mener, at vi alle sammen er ligeværdige borgere.

Med hensyn til, om man nu kan lide alt det med Internet – jeg ved ikke, hvad det hedder alt sammen, der kommer sikkert endnu mere oveni – der vil stadig væk være generationer, der, om ikke tager afstand fra det, så i hvert fald siger: Det er ikke mig, det dér. Og det synes jeg, man skal have fuld respekt for, og så lade dem, der gider sidde og køre på det dér apparat hele dagen, gøre det. Der er andet her i livet end lige at kunne disse ting.

Jeg nævner det ikke for at komme i debat med den socialdemokratiske ordfører om det, men bare for at konstatere, at det er ikke livsnødvendigt at kunne det dér for at leve i et samfund som det danske. Der kan være brug for folk på så mange andre områder.

Jeg vil dog så tilføje, at dygtiggørelse selvfølgelig er ledetråden i det hele, og her må vi ikke glemme, at netop på uddannelsesområdet kan vi vel godt sige, at ikke alene Danmark, men måske hele verden i de seneste 50 år har gennemlevet, lad mig bruge udtrykket en revolution, for det har det jo reelt været.

Lad os bare tage et enkelt eksempel ud og se på ingeniørområdet; ikke for at favorisere ingeniørerne, men der er vel næppe nogen, der er så veluddannede som de danske ingeniører, og de danske ingeniører har også forstået at indrette deres verden efter omverdenen. Der er vel ikke noget land, der har så velanskrevne ingeniører, som vi har i Danmark.

Men selv om vi er langt fremme på uddannelsesområdet, og det er vi – jeg er nærmest ligeglad med, om den rapport fylder så eller så meget, vil jeg sige til undervisningsministeren – er det reelt kun fantasien, der sætter grænser for, hvordan man vil udvikle et samfund uddannelsesmæssigt. På mange områder foregår udviklingen jo mellem virksomheder og

uddannelsesinstitutioner og så videre, og minister og Folketing, og hvad det ellers hedder alt sammen, skal reelt kun være fødselshjælpere og lægge nogle rammer, og så er det uddannelsesinstitutioner, virksomheder og så videre, der udfylder disse rammer.

Jeg vil sådan set bare sige, at siden den debat, vi førte den 23. januar 1996, tror jeg det var, er der egentlig ikke flyttet så meget. Der blev lovet denne redegørelse, som vi har fået i dag, og den er vi i Dansk Folkeparti faktisk utrolig godt tilfredse med. Den løfter sløret både på det nationale og på det internationale plan, og jeg synes, der er grund til at glæde sig over her i dag, at Danmark netop på uddannelsesområdet faktisk står så stærkt, som man næsten kan. Jeg vil ikke sige, at vi står på det øverste trin, men vi er et utrolig veludviklet land på dette område. Lad os glæde os over det. Det er også derfor, at vi for eksempel på erhvervsområdet klarer os så godt, som vi gør. Det er jo, fordi vi har utrolig veludannede personer at takke for disse ting.

Men vi kan støtte redegørelsen og synes, at det er godt, den er kommet, og den arkiverer vi og har den oppe på hylden, så vi altid kan tage den frem.

(Kort bemærkning).

Anne-Marie Meldgaard (S):

Det er såmænd ikke for at komme i diskussion med Dansk Folkeparti om denne sag, men jeg vil godt lige understrege, at når jeg bruger et udtryk som A- og B-hold i forhold til informationsteknologien, er det et spørgsmål om, at alle forstår betydningen af et A- og et B-hold, når vi taler om det i almindelighed. Fra vores side er det et spørgsmål om at understrege, at vi i uddannelsessystemet skal skabe lige muligheder for alle, der er i gang med en uddannelse. Der er ikke tale om, at vi vil tvinge alle til det; der er valgfrihed.

(Kort bemærkning).

Frank Dahlgaard (KF):

Jeg er mildt sagt forbavset over hr. Poul Nødgaards skamrosning af det danske uddannelsessystem som simpelt hen smadder godt, fordi danske ingeniører er velanskrevne.

Hr. Poul Nødgaard lever i fortiden. Sådan var det. De danske ingeniører lever i fortiden. Danske ingeniører er ved at uddø. Der er ikke særlig mange, der vil være det. Har hr. Poul Nødgaard ikke fulgt med i de internationale undersøgelser, der har været også på grundskoleniveau,